

[Paul Holt.]

bliver sig sin Egenart bevidst og vender sig imod Danmark, imod Norden, for derigen- nem til faa Støtte, faa Hjælp for at naa frem til yderligere Klarhed over, hvorledes den skal ordne sine Sager, idet den netop her i Norden har mødt det, som den søger dernede, nemlig en sand Folkelighedens Aand. Et Folk er noget aandeligt, et Folk er ikke noget racemæssigt, og derfor er det saaledes, at man kan vælge sig sit Folk. Der indgaar altid noget personligt i det folkelige, og man har netop oplevet det i Grænselandet. Det opleves i alle Grænse- lande, at man kan vælge sig sit Folk. Vi oplevede det i stor Udstrækning i Nordsles- vig allerede for eet Hundrede Aar siden, da den danske Folkebevægelse satte ind dér, og vi oplever det i Sydslesvig. Og dette er en Grundregel for et Folk, noget væsentligt at faa fat paa, at man kan vælge sig, personligt, bevidst, sit Folk, og det er vor Pligt som Danske at støtte dette i størst mulig Udstrækning. Selv om der kun er Tale om svage Begyndelser, selv om der er Tale om, at visse Dele af Be- folkningen dernede ikke er hjemmevante endnu, kan vi da tydeligt se, hvor de søger hen. Det er da ogsaa saaledes, at de maa overvinde store Vanskeligheder for at kunne følge denne Røst i deres Sind, de maa lide ikke saa ganske lidt, saaledes som vi ogsaa har hørt det gennem den højtærede Uden- rigsministers Redegørelse; det er ikke nogen Spøg at bekende sig til den danske Folke- gruppe. Man mærker, hvorledes Magten rører paa sig for at kue den og hemme dens frie Udfoldelse, og det, at de trods alt søger Forbindelse med Danmark, Forbindelse med Norden, er netop Udtryk for, at der er Ægthed i det.

Naar vi nu staar over for det Valg, som vi efter al Sandsynlighed faar, et Valg, som, saaledes som denne Debat har formet sig her i Dag, tydeligvis vil blive et Valg, der kommer til at udtrykke det danske Folks Stilling til det sydslesvigske Spørgs- maal, maa det være saaledes, at vi gør os klart, hvorledes vor Stilling hertil er.

Mit Parti har Gang paa Gang givet Udtryk for, at hvis man vil gennemføre en Sikring af den danske Bevægelses Frihed dernede og i det hele taget Sikring af de almindelige folkelige Friheder, er det nød- vendigt, at der fra dansk Side tages et stats- politisk Initiativ. Vi maa gøre en Ind- sats, saaledes at denne Landsdels statslige Forhold bliver forandret. Den højtærede Statsminister har sagt, at man maa arbejde for en § 5, arbejde for en Sikring af denne

Landsdels Ret til engang ad Aare at tage en Afstemning om dens Fremtid.

Vi maa for vort Vedkommende sige, at vi naturligvis er enige i, at der bør sikres Landsdelen en saadan Ret. Men vi mener, at Erfaringerne og de sidste Meddelelser der- nedefra peger paa, at Sagen har saa megen Hast, at der maa skabes Forudsætning for, at en saadan Afstemning kan finde Sted, en Forudsætning for, at Folket kan faa sin fulde frie Udfoldelse dernede. Derfor maa det ses som en Nødvendighed, at der fra dansk Side kommer nogle Krav, som klart og tyde- ligt siger, at Sydslesvig maa udskilles fra det tyske Rige. Det er en Nødvendighed, for ellers kan man ikke faa Sikkerhed for, at de demokratiske Rettigheder, som vi ønsker, og som Befolkningen dernede selv ønsker at faa, virkelig kan blive gennemført. Derfor skal jeg tillade mig at fremsætte følgende Paastand paa motiveret Dags- orden:

„Idet Tinget tager den af Udenrigs- ministeren fremsatte Redegørelse vedrø- rende det sydslesvigske Spørgsmaal til Efterretning, udtaler Tinget, at det er en Nødvendighed for den frie folkelige Ud- vikling i Sydslesvig, at Regeringen søger over for de allierede Magter i den kommende Fredstraktat at faa indføjet Bestemmelse om, at Sydslesvig adskilles fra Tyskland og faar en Stilling, der folkeretligt bør søges sikret efter de i Artikel 77 i De Fore- nede Nationers Pagt givne Bestemmel- ser,

og gaar dermed over til videre Behandling af de paa Dagsordenen opførte Sager.“

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Paul Holt har nu fremsat følgende Paa- stand paa motiveret Dagsorden:

„Idet Tinget tager den af Udenrigs- ministeren fremsatte Redegørelse vedrø- rende det sydslesvigske Spørgsmaal til Efterretning, udtaler Tinget, at det er en Nødvendighed for den frie folkelige Ud- vikling i Sydslesvig, at Regeringen søger over for de allierede Magter i den kommen- de Fredstraktat at faa indføjet en Be- stemmelse om, at Sydslesvig adskilles fra Tyskland og faar en Stilling, der folke- retligt bør søges sikret efter de i Artikel 77 i De Forenede Nationers Pagt givne Bestemmelser,

og gaar dermed over til videre Behandling af de paa Dagsordenen opførte Sager.“

Ogsaa denne Paastand paa Overgang til Dagsordenen indgaar nu i den efterføl- gende Debat.